

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4677

за изменение в частта за разноските

гр. София, 01.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **7737** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на Г. С. Г. и Н. С. Г. против заповед № РА-20-25/11.07.2022г. на главния архитект на Столична община (СО). С решение № 2452/10.04.2023г. заповедта е отменена и СО е осъдена да заплати на И. М. И. сумата 529,02 лева – разноски по делото. В частта относно последните е поискано изменение на решението с молба от процесуалния представител на жалбоподателя, постъпила на 12.05.2023г. В становище от 22.05.2023г. от страна на ответника са изложени доводи за неоснователност на искането за изменение.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав намира, че искането е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Същата страна е представила списък в съответствие с т.9 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на Върховния касационен съд, ОСГТК.

Разгледано по същество, искането е основателно, по съображенията, изложени в молбата за изменение. По делото е представен договор за правна защита и съдействие (л.213), в който е отбелязано платено възнаграждение за адвокат в размер на 1250 лв. Същата сума е отбелязана и в представения списък на разноските (л.214). Във връзка с доводите на ответника следва да се отбележи, че в т.1) от решението от 23.11.2017г. по съединени дела С- 427/16 и С- 428/16 на Съда на Европейския съюз, наред с другото, е посочено и, че запитващата юрисдикция следва да провери дали с оглед на конкретните условия за прилагането ѝ такава правна уредба действително отговаря на легитимни цели и дали така наложените ограничения се свеждат до това, което е необходимо, за да се осигури изпълнението на тези легитимни цели. В настоящия случай, с оглед на конкретните обстоятелства по делото, не може да се приеме, че сумата на възнаграждението може да обоснове извод за нарушение на правото на

Европейския съюз. То е платено за представителство по дело, разглеждано в пет открити съдебни заседания, със събиране на доказателства, в т. ч. изслушване на съдебно-техническа експертиза за състоянието на сграда със значителен обем, като възнаграждението на вещото лице е в размер около половината на минимума, установен в чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съответно, заплащането на извършената работа за процесуално представителство по делото със сума в размер на посочения минимум, отговаря на легитимни цели. От една страна, това е заплащане на труда, а от друга страна, понасянето на разноските от администрацията в случай на постановен незаконосъобразен акт има за цел да насочи усилията ѝ към законосъобразност. По-специално следва да се отбележи в случая, че, както е посочено в мотивите на решението, по арг. от чл.41 ЗС, СО като собственик, съразмерно с дела си в общите части, в случая – над 50%, е длъжна да участва в разноските, необходими за поддържането или за възстановяването им. В случай, че не е разполагала с необходимите средства, е длъжала своевременно да предвиди такива съобразно правилата за съставяне на следващия бюджет. Във всички случаи, недопустимо е неизпълнението на задълженията на общината като собственик да поддържа сградата в необходимото състояние съобразно чл.195, ал.1 ЗУТ да послужи за основание за издаване на заповед за премахване на същата сграда. Обратното тълкуване би означавало да се предоставяне възможност на общината да не изпълнява задълженията си като собственик в процесната и/ или други сгради, поставяйки ги в подобно състояние, осуетявайки прилагането разпоредбите на ЗС и ЗУЕС посредством упражняване правомощията на длъжностни лица от общинската администрация, предоставени съгласно чл.195-196 ЗУТ.

По изложените съображения съдът в настоящия състав намира, че превратното упражняване на предоставените от закона правомощия от орган, принадлежащ към структурата на СО, която е и собственик на над половината от процесната сграда, изцяло легитимира длъжността на възстановяване разноските на жалбоподателя в пълен размер. Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 2452/10.04.2023г. по адм. д. № 7737/2022г. на Административен съд София град, Второ отделение, 32 състав, като вместо: „сумата 529,02 лева (петстотин двадесет и девет лева и две стотинки)“ се чете: „сумата 1779,02 лева (хиляда седемстотин седемдесет и девет лева и две стотинки)“.

Определението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: